

Ulf Kristersson: Tal på Förintelsens minnesdag 2024

Talare
Ulf Kristersson
Statsminister

Datum
27 januari 2024

Plats
Stockholm

- 1 Ers kungliga högheter, ärade överlevande, distinguished foreign guests, mina damer och herrar.

- 5 Förintelsen har en alldeles särskild plats i vårt kollektiva minne. Den påminner om vad den mänskliga ondskan är kapabel till. Men den påminner också om att varje generation måste vinnas för demokratin och för den mänskliga värdigheten.

- 10 Miljontals människor – judar, romer och många andra - mördades för sin tro, sin etnicitet, sin sexuella läggning, eller för sitt funktionshinder.

- Många har i decennier frågat sig: Hur kunde det ske? Varför protesterade så få? Och varför gjordes så lite? ”Aldrig igen” har sedan dess blivit en förpliktelse. Om att aldrig vara tyst. Om att inte behöva frukta för sin egen säkerhet, någonstans. Allra minst i sitt eget hemland.

- 20 Det är inte ett löfte som finns nedtecknat, men inpräntat i vårt gemensamma medvetande. Och vår förmåga att hålla det löftet provas just nu. I Sverige, i Europa och globalt.

Den 7 oktober begicks det värsta massmordet på judar sedan Förintelsen.

- 25 När jag därefter besökte judiska församlingen i Malmö och Hillelskolan här i Stockholm blev det tydligt i samtalen med lärare, föräldrar och elever, att många svenska judar fruktar för sin familjs säkerhet.

Nyligen beskrev Göteborgs-Posten vad några av dem utsätts för: Krossade

rutor, dödshot och klottrade hakkors på väggarna.

En pojke berättar att han en tidig morgon skulle spela fotboll. När han gjorde sig redo hade någon klottrat att man borde "slakta judar". Inte i ett avlägset land
35 för länge sedan, utan i Sverige 2023.

En ung kvinna vittnar om känslan att nästan vara tacksam över att släktingar som överlevde Förintelsen inte längre är i livet. För att slippa återuppleva rädslan.

40

Det smärtar att läsa och höra deras vittnesmål om vad som sker i Sverige just nu.

Några som intervjuas - och andra som jag själv har pratat med - återkommer till tystnaden. Den från omgivningen, även från vänner och bekanta. En tyst de
45 facto-acceptans, en slags normalisering.

Vi har som land – som stat, som medborgare och som medmänniskor – ett gemensamt ansvar. Att inte relativisera. Att bidra, inte bara med högtidliga ord, utan med handling.

50

För antisemitismen kan inte tigas ihjäl. Den ska bemötas och bekämpas. Hatet frodas i den tystnad där de hotade kuvas.

55

Förintelsen ska ha en särställning i vårt kollektiva minne. Rätt vårdat är det minnet ett vaccin mot framtida folkmord och övergrepp.

Vi har var och en, en viktig roll att spela. Min uppmaning till alla svenskar är:
60 Stå inte tyst. Acceptera inte hatet. Säg ifrån. Visa civillikage.

Och jag talar nog för alla här inne, när jag säger att vi känner djup tacksamhet till er överlevande, för att ni orkar berätta era historier. Det är vår uppgift att lyssna, att lära och att en dag föra dem vidare när ni inte längre kan – till alla
65 kommande generationer.

Låt mig avsluta med den hoppfullhet som jag upplevde på chanukka-firandet i december. Även i den mörkaste tid samlades människor för att fira ljuset. Mitt i

70 Stockholm – på Norrmalmstorg – en fin judisk familjefest med mat, musik och dans.

I en mörk tid måste vi stå upp för ljus och hopp. För hoppfullhet, det är inte en känsla - det är en förpliktelse.

75

Källa

<div>Manuskript hämtat från regeringen.se (2026-02-27)</div>

Taggar

Förintelsens minnesdag, Minnestal, Moderaterna, Politiska tal

80

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/ulf-kristersson-tal-pa-forintelsens-minnesdag>

85

90

95

100

105